

[Aksel Larsen.]

telserne og strid om, hvorvidt kommunisterne skal med i udvalgene eller de ikke skal det.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen siger som socialdemokratiets ordfører, at det var nødvendigt at indgå dette valgforbund med retsforbundet, for at regeringen kan få ledelsen i udvalgene, og at dette var den eneste begrundelse. Det ærede medlem synes ikke at have læst sin egen partipresse og set, hvad der stod i denne i begyndelsen af den nye praksis og til forsvar for denne. Man skrev dér, at det også drejede sig om at holde kommunisterne ude, for kommunisterne var ikke mere salonfähige og burde ikke have adgang.

Iøvrigt ved det ærede medlem hr. Gustav Pedersen jo udmærket vel, at i forrige samling, da kommunisterne var i en hel del udvalg, stemte kommunisterne — i overensstemmelse med hvad de anså for parlamentarisk korrekt — altid, når der var kampvalg, på en socialdemokrat til udvalgsformand. Der er vist kun en eneste undtagelse, og det var i udvalget angående Schimmelmännforslaget, hvor jeg i overensstemmelse med det, der nu er knæsat som højtidelig parlamentarisk praksis, foreslog mig selv til udvalgsformand, eftersom det drejede sig om mit lovforslag. Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen ved altså, at or at sikre, at regeringen får formandspladsen i udvalgene om regeringens lovforslag, behøvede man aldeles ikke at forlove sig med retsforbundet.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har vredet sig som en ål på en glohed stegepande for at forklare retsforbundets medvirken til det, der er sket, og den nyeste forklaring har man givet i „B. T.“ for i dag, hvor han siger følgende:

„Sidste år var kommunisterne med til at gennemføre udvalg på 17 medlemmer for at holde os ude, og da hulkede man ikke fra deres side over noget brud på grundloven.“

Det er jo aldeles urigtigt, da 17 mands udvalgene var en opfindelse, retsforbundet gjorde. Det var retsforbundet, der gik til regeringspartiet og foreslog, at man skulle lave 17 mands udvalg. Da regeringspartiet tog retsforbundet på ordet, stemte retsforbundet imod det, og så blev retsforbundet straffet med ikke at komme med i udvalgene, hvad det formodentlig ellers var kommet.

Det er altså aldeles urigtigt, at kommunisterne i forrige samling stemte for 17 mands udvalg for at holde retsforbundet ude. Vi har intet imod, at retsforbundet kommer i

udvalg; vi har haft lejlighed til under en debat i forrige samling at sige, at vi meget gerne ser dem i udvalgene. Vi ved også meget vel, at der er udvalg, de meget nødtigt vil ind i, men det ændrer ikke det faktum, at hvis man ikke havde lavet denne noget unaturlige politiske alliance her i tinget, havde kommunisterne ved egen kraft kunnet komme med i udvalgene. Kommunisterne har 140 000 vælgere bag sig — det er dog noget mere end retsforbundet —, og det gør, at vi må opretholde vor opfattelse af, at det er i strid med parlamentarisk skik og i strid med grundlovens ånd og mening, at man på den måde holder kommunisterne ude fra udvalgene.

Nu kunne man klare det hele, hvis man lavede 16 mands udvalg eller — hvis regeringen er bange for 16 mands udvalg, fordi stemmerne kunne komme til at stå lige — 17 mands udvalg, og så kunne retsforbundet få en plads i sådanne udvalg. Så ville det hele være i orden; men det vil man ikke. Man kan give hvilke søforklaringer man vil, fra det ærede medlem hr. Gustav Pedersens, det ærede medlem hr. Viggo Starckes og det ærede medlem hr. Knud Kristensens side — formålet med det, man laver, er kun eet eneste: at holde kommunisterne ude fra udvalgene.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen har selv følt, at hans begrundelse for alliancen ved udvalgsbesættelserne er noget tynd, og derfor mener han, at han må gøre den noget stærkere. Han siger, at efter at man er blevet bekendt med den tale, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har holdt på det kommunistiske partis centralkomité-møde, er det indlysende, at — som der står i „Social-Demokraten“s referat i dag — Aksel Larsen har hamret døren i, så samarbejde er umuligt. Man skal høre meget, før ørerne falder af, men dette er ligegodt noget af det stærkeste. Nu har den socialdemokratiske presse, nu har statsministeren og nu har det ærede medlem hr. Gustav Pedersen gennem et par år i tide og utide råbt op om, at de ikke under nogen omstændigheder ville samarbejde med disse forfærdelige kommunister. Så står Gustav Pedersen op og siger, at det er højst ulykkeligt, for Aksel Larsen har hamret døren i, så vi ikke kan samarbejde med ham, han vil ikke! Den tale, der er holdt, har fremkaldt stort postyr og beskæftiget adskillige af ordførerne i denne debat, og den kommer nok også til at præge den kommende debat. Jeg forstår ikke fuldstændigt dette postyr. Ja, jeg forstår det, fordi man har politisk brug for at lave postyr, men noget sagligt grund-